

وزیر جهاد کشاورزی:

محدودیت در تجارت غذا و دارو با ایران، نقض حقوق بشر است

مقدم مبارزه با بیابان‌زایی و خشکسالی قرار دارد، ادامه داد: ایران آمادگی دارد تجربیات، ظرفیت‌های علمی و دانش فنی خود را در زمینه مقابله با بیابان‌زایی، مدیریت منابع آب و خاک، آبخیزداری و آبخوان‌داری، احیای جنگل‌ها و مراتع و افزایش تاب‌آوری کشاورزی با جامعه‌بین‌المللی به اشتراک بگذارد.

وی خاطرنشان کرد: مبارزه با بیابان‌زایی و خشکسالی زمانی موفق خواهد بود که همکاری بین‌المللی از سطح شعار و تعهدات سیاسی به اقدامات عملی، تامین منابع مالی، انتقال فناوری و اجرای پروژه‌های واقعی در کشورهای آسیب‌پذیر تبدیل شود.

همچنین وزیر جهاد کشاورزی، در حاشیه این اجلاس با امینه محمد، معاون دبیرکل سازمان ملل متحد دیدار و درباره آسیب‌ها و آثار مخرب جنگ در منطقه خلیج فارس و غرب آسیا، گفت و گو کرد.

نوری در این دیدار گفت: آمریکایی‌ها بر خلاف قطعنامه‌های سازمان ملل و پروتکل‌های الحاقی که بر معافیت غذا و دارو از تحریم، تاکید دارد، در تردد و تجارت دارو و غذا، برای ایران مشکلات زیادی ایجاد کرده‌اند و همچنان دست‌اندازی می‌کنند که نقض آشکار حقوق بشر است.

وزیر جهاد کشاورزی با انتقاد از رفتار و رویه‌های دوگانه و تبعیض‌آلود آمریکایی در نظام حقوق بین‌الملل اظهار کرد: ضروری است این برخورد‌های دوگانه و نقض آشکار حقوق بشر و حقوق بشردوستانه و نظام حقوق تجارت جهانی را به «انتونیو گوترش»، دبیرکل سازمان ملل اطلاع دهید. جنگ افروزی آمریکایی‌ها در منطقه خلیج فارس و غرب آسیا نه تنها حوزه امنیت غذایی ایران، بلکه امنیت غذایی منطقه و جهان را تهدید کرده و آثار مخربی بر روند تولید و فعالیت واحدهای تولیدی داشته است.

وی گفت: جنگی که آمریکایی‌ها در منطقه به راه انداختند باعث جان‌باختن بیش از ۸۰ تن از فعالان و کارکنان حوزه امنیت غذایی و همچنین کشاورزان بیگناه در ایران شده است. گفتنی است هفدهمین اجلاس کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با بیابان‌زایی از ۱۷ تا ۲۸ اوت ۲۰۲۶ در اولان‌باتور مغولستان با حضور نمایندگان ۱۹۷ طرف کنوانسیون برگزار می‌شود و یکی از مهم‌ترین مجامع بین‌المللی سال ۲۰۲۶ در حوزه احیای سرزمین، مقابله با خشکسالی و مدیریت پایدار منابع طبیعی است.

رضا افلاطونی، معاون وزیر و رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری و جهانبخش میرزاوناد، رئیس سازمان امور عشار کشور در این سفر وزیر جهاد کشاورزی را همراهی می‌کنند.

وزیر جهاد کشاورزی تحریم‌های یکجانبه را بزرگ‌ترین مانع همکاری‌های بین‌المللی برای مقابله با خشکسالی دانست و گفت: جمهوری اسلامی ایران آمادگی دارد تجربیات، ظرفیت‌های علمی و دانش فنی خود را در زمینه مقابله با بیابان‌زایی با جامعه بین‌المللی به اشتراک بگذارد.

به گزارش ایسنا، به نقل از وزارت جهاد کشاورزی، غلامرضا نوری قزلبچه، در هفدهمین کنفرانس اعضای کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با بیابان‌زایی (COP۱۷) که در اولان‌باتور مغولستان برگزار شد، با تشریح آثار خشکسالی و تخریب سرزمین بر امنیت غذایی و منابع طبیعی کشور، خواستار تقویت حمایت‌های مالی بین‌المللی و رفع موانع سیاسی و اقتصادی موجود بر سر راه همکاری‌های بین‌المللی برای مقابله با این چالش جهانی شد. نوری با اشاره به شرایط دشوار منطقه و کشور، ضمن محکوم کردن حملات آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران، اظهار کرد: این تجاوزات، علاوه بر خسارات انسانی و اقتصادی، آسیب‌های قابل توجهی به زیرساخت‌ها و منابع کشور وارد کرده و ضرورت توجه جامعه جهانی به آثار مخرب منازعات بر منابع طبیعی، محیط زیست و امنیت غذایی را دوچندان کرده است. در شرایطی که کشورها هم‌زمان با چالش‌های ناشی از خشکسالی، تغییر اقلیم، تخریب سرزمین و کمبود منابع مالی مواجه هستند، جامعه جهانی باید با نگاهی مسئولانه‌تر و فراغ از رویکردهای سیاسی، مسیر همکاری و حمایت از کشورهای آسیب‌پذیر را هموار کند.

وزیر جهاد کشاورزی با بیان اینکه ایران با وجود ۳۲ میلیون هکتار پهنه بیابانی، در خط

رئیس سازمان برنامه و بودجه:

افتتاح سالانه ۱۰ هزار کلاس درس در کشور

رئیس سازمان برنامه و بودجه گفت: امسال حدود ۱۰ هزار کلاس درس جدید به مجموعه فضاهای آموزشی کشور اضافه می‌شود.

به گزارش تسنیم، سیدحمید پورمحمدی، رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور در آیین افتتاح مجتمع آموزشی ۴۸ کلاسه سردار شهید حسین پورجعفری در کرمان با اشاره به گسترده‌ی نظام آموزش و پرورش اظهار داشت: ۱۶ میلیون دانش‌آموز در ۱۳۰ هزار مدرسه و یک میلیون معلم و نیروی آموزشی، بزرگ‌ترین حوزه خدمت دولت در بخش آموزش و پرورش را تشکیل می‌دهند.

وی با اشاره به تاکید رئیس جمهور بر نهضت مدرسه‌سازی افزود: سال گذشته ۱۰ هزار و ۹۰۰ کلاس درس در کشور به بهره‌برداری رسید و امسال نیز حدود ۱۰ هزار کلاس درس جدید به مجموعه فضاهای آموزشی کشور اضافه خواهد شد.

رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور ادامه داد: سال گذشته ۲۵ هزار کلاس درس نیز تجهیز شد و امسال همین میزان کلاس درس تجهیز خواهد شد.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان:

۶۱۰ کیلومتر فیبر نوری روستایی در استان کرمان ایجاد شد

شده‌اند که برای تحقق این امر ۱۸۸ سایت جدید احداث شده است.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان افزود: در حال حاضر ۲ هزار و ۳۹۲ روستا، معادل ۸۵٫۷ درصد روستاهای بالای ۲۰ خانوار استان، به اینترنت دسترسی دارند. وی با اشاره به روستاهای باقی‌مانده فاقد پوشش اینترنتی گفت: در حال حاضر ۴۰۷ روستای بالای ۲۰ خانوار استان کرمان هنوز به اینترنت دسترسی ندارند و به شبکه متصل نشده‌اند.

تاج‌الدینی همچنین از ایجاد مجموع ۶۱۰ کیلومتر فیبر نوری روستایی در استان کرمان خبر داد و گفت: توسعه فیبر نوری یکی از اقدامات مهم برای تقویت زیرساخت‌های ارتباطی و افزایش کیفیت دسترسی به اینترنت در مناطق روستایی است.

وی با اشاره به وضعیت اعتبارات حوزه ارتباطات استان کرمان اظهار داشت: استان کرمان از لحاظ جذب اعتبارات ملی رتبه دوم کشور را دارد و این اعتبارات برای توسعه زیرساخت‌های ارتباطی هزینه شده است.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان با بیان اینکه تمام شهرهای استان از پوشش نسل‌های جدید ارتباطی برخوردار هستند، گفت: در حال حاضر هر ۸۵ شهر استان کرمان به نسل سوم و چهارم تلفن همراه دسترسی دارند.

تاج‌الدینی در بخش دیگری از سخنان خود به ظرفیت شرکت‌های دانش‌بنیان استان اشاره کرد و گفت: از مجموع ۱۲۷ شرکت دانش‌بنیان استان کرمان، ۵۸ شرکت در حوزه فناوری اطلاعات فعالیت می‌کنند که این موضوع نشان‌دهنده ظرفیت بالای استان در حوزه فناوری اطلاعات است و باید از این شرکت‌ها حمایت شود.

وی همچنین درباره وضعیت پوشش ارتباطی جاده‌های استان کرمان اظهار داشت: در حال حاضر پوشش جاده‌ای تلفن همراه در استان ۹۵ درصد است.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان افزود: با وجود پوشش ۹۵ درصدی، در حال حاضر ۴۷۰ کیلومتر از جاده‌های استان همچنان با مشکل آنتن‌دهی تلفن همراه مواجه هستند و رفع این مشکلات نیازمند توسعه زیرساخت‌های ارتباطی در این مسیرهاست.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان از ایجاد ۶۱۰ کیلومتر فیبر نوری روستایی در کرمان خبر داد.

به گزارش تسنیم، آزاده تاج‌الدینی در نشست خبری با گرامیداشت یاد و خاطره شهیدان رجایی و باهنر و تبریک هفته دولت اظهار داشت: از سال گذشته تاکنون در دونویست افتتاح پروژه‌های ارتباطی در استان کرمان داشته‌ایم که یکی از این افتتاح‌ها در سفروزیار ارتباطات و فناوری اطلاعات به استان و دیگری در هفته دولت سال گذشته انجام شده است.

وی افزود: در این مدت ۵۵ روستا با اعتباری بالغ بر ۴۳ میلیارد تومان به اینترنت پرسرعت دسترسی پیدا کرده‌اند و همچنین ۱۲۰ کیلومتر فیبر نوری روستایی با اعتبار ۷۲ میلیارد تومان اجرایی شده است.

مدیرکل ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان با اشاره به مجموع پروژه‌های افتتاح‌شده در این حوزه گفت: از اواخر سال گذشته تاکنون یک‌هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان پروژه ارتباطی در استان کرمان به بهره‌برداری رسیده است.

تاج‌الدینی ادامه داد: در هفته دولت امسال نیز پنج پروژه با اعتبار یک‌هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان در حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات استان کرمان به بهره‌برداری می‌رسد.

وی با تشریح وضعیت اتصال روستاهای استان به شبکه ملی اطلاعات بیان کرد: در دولت چهاردهم ۹۸ روستای بالای ۲۰ خانوار استان کرمان به شبکه ملی اطلاعات متصل

سر مقاله

در جست‌وجوی ستاره قطبی

برهام پهلوان / سردبیر روزنامه دنیای اقتصاد

● بسیاری از ایده‌هایی که در ادبیات اقتصاد برای خروج از بحران مطرح می‌شوند، در شرایط امروز ایران بیش از آنکه برنامه‌ای قابل اجرا باشند، شبیه تصویری از مقصودنند. اصلاحات ساختاری، رشد اقتصادی، توسعه، ثبات پولی، افزایش بهره‌وری و ادغام در اقتصاد جهانی، همگی اهدافی روشن و ضروری‌اند؛ اما اقتصاد ایران امروز با چنان انباشتگی از ناترازی‌ها، محدودیت‌های مالی و خارجی، تورم، افت سرمایه‌گذاری و نااطمینانی مواجه است که نمی‌توان انتظار داشت همه این اصلاحات به‌سرعت و هم‌زمان اجرا شوند.

بحران‌هایی که به این نتیجه منجر شود که چون رسیدن به مقصد دشوار است، پس باید مقصد را کنار گذاشت، اتفاقاً در دوره‌های بحران، بیش از هر زمان دیگری به مقصد نیاز داریم. ممکن است نتوانیم در کوتاه‌مدت به یک اقتصاد باثبات، رقابتی و برخوردار از رشد پایدار برسیم، اما می‌توانیم تصمیم بگیریم که سیاست‌های امروز، امکان رسیدن به چنین اقتصادی را در آینده بیشتر کنند یا کمتر. در روزگاری دورتر، در یانوردان برای یافتن مسیر شمال به ستاره قطبی نگاه می‌کردند. آنها برای حرکت به سوی شمال، لازم نبوده بود ستاره برسد؛ کافی بود جای آن را درست تشخیص دهند.

مشکل از جایی آغاز می‌شد که یک نور دیگر با ستاره قطبی اشتباه گرفته می‌شد. در آن صورت ممکن بود کشتی بی‌آنکه به مقصد نزدیک شود، ساعت‌ها در حرکت باشد. اقتصاد ایران امروز نیز بیش از آنکه صرفاً به یک فهرست از سیاست‌های درست نیاز داشته باشد، به معیاری برای تشخیص سره از ناسره نیاز دارد؛ زیرا بسیاری از سیاست‌ها در کوتاه‌مدت می‌توانند نشانه‌ای از اصلاح به‌نمایش بگذارند، بدون آنکه ساختار تولیدکننده بحران تغییر کرده باشد. افزایش یک قیمت، کاهش یک بارانه، تغییر نرخ ارز یا حتی افزایش درآمد دولت، به خودی خود به معنای اصلاح نیست. سوال اصلی این است که آیا این تغییر، اقتصاد را به سمت ثبات، بهره‌وری، سرمایه‌گذاری و رشد پایدار حرکت می‌دهد یا صرفاً هزینه یک ناترازی را از جایی به جای دیگر منتقل می‌کند.

این تمایز در شرایط فعلی ایران اهمیت بیشتری پیدا کرده است. اقتصاد کشور هم‌زمان با چند بحران تورم‌بالا، ناترازی انرژی، کسری بودجه، مشکلات نظام بانکی، ضعف سرمایه‌گذاری، کاهش بهره‌وری، محدودیت‌های تجاری و مالی خارجی و نااطمینانی گسترده نسبت به آینده مواجه است. هر کدام از این مسائل به‌تنهایی می‌تواند سیاستگذاران را به سمت یک تصمیم‌گیری سوق دهد؛ اما مشکل آنجاست که تصمیم‌گیری ممکن است هزینه‌مساله‌راه به مساله‌ای دیگر منتقل کند. برای مثال، اصلاح قیمت انرژی می‌تواند از نظر اقتصادی ضروری باشد، اما افزایش قیمت انرژی بدون اصلاح ساختار بودجه، بدون کاهش اتلاف، بدون ایجاد رقابت و بدون اصلاح نظام قیمت‌گذاری لزوماً اصلاح ساختاری نیست و ممکن است تنها یک قیمت را تغییر دهد و هم‌زمان تورم بیشتری ایجاد کند یا در چرخه‌ای از قیمت‌های دستوری و تعدیل غیراقتصادی گرفتار شود. در چنین شرایطی، سیاستگذار می‌تواند بگوید قیمت را اصلاح کردیم؛ در حالی که سازوکار تولیدکننده ناترازی همچنان پابرجاست.

همین مساله درباره نرخ ارز نیز صادق است. افزایش نرخ ارز ممکن است بخشی از فقدان تعادل‌های بازار را تعدیل کند، اما اگر هم‌زمان نااطمینانی، محدودیت دسترسی به بازارهای جهانی، مشکلات انتقال پول و بی‌ثباتی سیاست‌گذاری باقی بماند، تغییر نرخ ارز به‌تنهایی اقتصاد را رقابتی نمی‌کند. درباره مالیات نیز افزایش درآمدهای مالیاتی، اگر عمدتاً از همان بخش رسمی و شفاف اقتصاد حاصل شود، بدون آنکه هزینه‌های ناکارآمد دولت و معافیت‌های غیرضروری اصلاح شوند، می‌تواند به جای اصلاح ساختار مالی دولت، صرفاً بار آن را جابه‌جا کند. اینها نمونه‌هایی از چیزی هستند که می‌توان آن را اصلاحات نامید.

اما مساله مهم‌تر این است که در شرایط امروز ایران، حتی اگر همه اصلاحات لازم را بشناسیم، نمی‌توانیم همه آنها را هم‌زمان انجام دهیم. اقتصاد در شرایط عادی نیست. دولت با محدودیت منابع مواجه است، مردم قدرت خرید محدودی دارند، نگاه‌ها با نااطمینانی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و سرمایه‌گذاران افق روشنی پیش روی خود نمی‌بینند. بنابراین مساله سیاستگذاری دیگر فقط این نیست که چه اصلاحی لازم است، بلکه سوال سخت‌تر این است که کدام اصلاح باید اول انجام شود، با چه پیش‌شرطی و با چه ترتیبی؟ این همان نقطه‌ای است که مفهوم ستاره قطبی اهمیت پیدا می‌کند. ستاره قطبی نه فقط یک مقصد که معیاری برای تشخیص مسیر است.

در یک اقتصاد بحران‌زده، ممکن است سیاستی در کوتاه‌مدت درنک باشد، اما ظرفیت رشد آینده را افزایش دهد و برعکس، ممکن است سیاستی در کوتاه‌مدت آرامش ایجاد کند، اما هزینه آن را به آینده منتقل کند. بنابراین نمی‌توان موفقیت یک سیاست را فقط با اثر فوری آن سنجید. باید پرسید آیا این سیاست ظرفیت سرمایه‌گذاری، بهره‌وری، ثبات و اصلاحات بعدی را بیشتر می‌کند یا کمتر؟ این شاید مهم‌ترین معیار برای سیاستگذاری اقتصادی ایران در سال‌های پیش‌رو باشد. اگر افزایش قیمت، به اصلاح ساختاری و افزایش بهره‌وری منجر شود، می‌تواند بخشی از اصلاحات باشد. اگر حمایت از تولید به افزایش بهره‌وری، رقابت و سرمایه‌گذاری منجر شود، می‌تواند سیاست توسعه‌ای باشد؛ اما اگر به انحصار، تعرفه و رانت دائمی تبدیل شود، تنها عمر یک ساختار ناکارآمد را طولانی‌تر کرده است. اگر حمایت معیشتی قدرت خرید خانوار را در دوره‌ای بحرانی حفظ کند، می‌تواند ضروری باشد؛ اما اگر بدون اصلاح منشأ تورم و کسری بودجه دائمی شود، به بخشی از همان چرخه‌ای تبدیل خواهد شد که قرار بود با آن مقابله کند.

به همین دلیل، ستاره قطبی اقتصاد ایران را نمی‌توان صرفاً در واژه‌هایی مانند رشد یا توسعه خلاصه کرد. مقصد نهایی، رشد اقتصادی پایدار و فراگیر است؛ اما این مقصد از مسیر چند پیش‌شرط ثبات پولی و مهار تورم، رشد بهره‌وری از مسیر رقابت واقعی به جای رانت، افزایش سرمایه‌گذاری و در نهایت بازگشت اقتصاد ایران به شبکه تجارت، سرمایه و فناوری جهانی می‌گذرد. اینها اهدافی نیستند که بتوان یک‌شبه به آنها رسید. اما می‌توان از امروز درباره جهت حرکت تصمیم گرفت. اتفاقاً در این میان، شاید مهم‌ترین وظیفه سیاستگذار نه‌وعده رسیدن سریع به مقصد، بلکه جلوگیری از دور شدن بیشتر از آن باشد. در اقتصادی که منابع محدود است، هر سیاستی که سرمایه‌گذاری را کاهش دهد، اعتماد را تضعیف کند، بهره‌وری را پایین بیاورد یا تورم آینده را بیشتر کند، تنها یک تصمیم اشتباه در حال حاضر نیست، بلکه بخشی از ظرفیت آینده را نیز از بین می‌برد.

اینجاست که شفافیت اهمیت پیدا می‌کند. سیاستگذار باید بتواند میان اصلاح و تسکین تمایز بگذارد و این تفاوت را با جامعه در میان بگذارد. اگر افزایش قیمت برای اصلاح یک ناترازی ضروری است، باید هزینه‌های فزاینده آن روشن باشد. اگر سیاستی صرفاً برای عبور موقت از یک بحران طراحی شده، نباید با عنوان اصلاح ساختاری عرضه شود. آمار نیز باید بدون آرایش، بدون پنهان کردن هزینه‌ها و بدون جابه‌جایی مساله از یک حساب به حساب دیگر، امکان تشخیص را فراهم کند.